

3. Спадщина. Чорномин. Палац Чарномского. Частина 1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://m-a-d-m-a-x.livejournal.com/337101.html>
4. Чорноминський палац – маленьке історичне дежавю. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.tviybiznes.com/>
5. Czarnomin // Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, Tom I. – Warszawa : Filip Sulimierski i Władysław Walewski, 1880. – Т. I: Aa – Dereneczna. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dir.icm.edu.pl/pl/Slownik_geograficzny/Tom_I/760.

Аліна Балабай

Науковий керівник:

к. і. н. Скрипник О.М.

СІМЕЙНІ ЦІННОСТІ ТА ТРАДИЦІЇ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ

Актуальність теми полягає в тому, що сімейні цінності в тому чи іншому вияві присутні в родинах в різні часи та епохи. Сімейні цінності як основа родинних зв'язків є незмінним явищем, а тому сімейні цінності завжди будуть актуальною темою. На сучасному етапі в Південній Кореї чітко прослідковуються сімейні цінності та традиції минулого. Їхнє чітке перенесення через роки, а то й століття є гідним того щоб досліджувати дану тему.

Південна Корея – країна яка дивує не тільки своєю природою, архітектурою історичним минулим. Це країна де сімейні цінності стоять на першому місці, а традиції майже не змінюються не зважаючи на те який сьогодні рік чи століття. Корея цікава та різноманітна. Я б її назвала країна «Ізюминка», вона вабить до себе своєю ніжністю і в той же час суворістю така багатогранна та цікава, що неможливо не дізнатись про її історію, культуру, традиції.

Мета – дослідити і проаналізувати сімейні цінності та традиції Південної Кореї.

Ряд різноманітних істориків досліджували дану тему серед них можна виділити: Грицак Ю.П. Вороб'єв М.В, Лачина Є. В, Самсонов Д. А, Цай Є. Н.

«Країна ранкової свіжості» – це неофіційна назва Кореї походить від слова «Чосон» - назви останнього корейського королівства. «Чо» означає «ранок», а «сон» - «світле».

Корейська культура складна і різноманітна. Тут зберіглося безліч звичаїв і традицій, характерних для єдиної корейської нації. Маємо на увазі Південну і Північну Корею.

Сімейні традиції та виховання в корейській сім'ї склалися в далекій давнині, і сягають своїм корінням в історію людства на зорі його існування. Внутрішній лад корейської патріархальної сім'ї з властивим йому підвищенням уваги до етичних сторін спілкування чинив значний вплив на процес соціалізації дітей і підлітків чим сприяв становленню особистості дорослої людини, тобто перетворював його в члена сім'ї, суспільства, держави шляхом присвоєння йому культури і норм поведінки. Відносини в сім'ях, що закріплюються традиціями, звичаями і обрядами, з покоління в покоління створювали певні усталені зв'язки і форми поведінки [3, с. 28].

У південнокорейському суспільстві ХХІ ст. спостерігається органічний сплав сучасних і традиційних цінностей, причому останні, досі грають в ньому помітну роль. У той же час традиційні цінності зазнають чималих змін, особливо зараз, коли вплив Заходу на азіатські країни настільки великий. Так, незважаючи на всезростаючу значущість індивіда і особистого простору, актуальним є збереження традиційних елементів корейської культури, таких як: велика роль батьків і родичів в житті корейців, прагнення належати до якогось колективу, суспільства, бажання працювати в групі і крайнє небажання працювати поодиноці, готовність допомогти. Що ж стосується самих традицій, то не тільки корейський народ, але і влада країни в міру можливості намагається зберігати і підтримувати їх [2]. Саме цим південнокорейське суспільство виділяється з поміж інших країн та народностей.

Традиційне корейське суспільство базується на ідеї конфуціанства і тому будується на повазі до батьків і осіб похилого віку, на традиційних сімейних цінностях, общинності і працьовитості. Вік і суспільне становище має велике значення. Вважається, що молодші за віком, або стоять нижче по громадському статусу зобов'язані додержуватися бажань старших без заперечень. Тому в Південній Кореї люди часто цікавляться віком, сімейним станом людини з тим, щоб визначити своє становище по відношенню до цієї людини.

Найважливішим у житті відповідальним кроком і одночасно урочистим, щасливим це вступ в шлюбний союз. Але так було, не завжди, наприклад, в старі часи для корейців шлюб був союзом двох сімей, тому, згідно з традиціями, в давні часи молоді люди не вибирали самі собі супутника життя, за них все вирішував батько, глава сім'ї.

Одним із основних обов'язків дружини, особливо відразу після заміжжя і переїзду в будинок чоловіка, була допомога не стільки своєму чоловікові, скільки батькам чоловіка. «Гіркий перець, але не гірше служби в будинку чоловіка» – говорить корейська приказка. Ставлення молодої дружини до родичів чоловіка було суворо регламентовано: так, в присутності старших членів сім'ї їй доводилося стояти, опустивши очі, і на всі питання давати короткі відповіді. Таке ставлення до своїх батьків

повинно викликати вдячність і з боку чоловіка, тому що правильна поведінка його дружини також є одним з проявів синівської шанобливості.

Господарські і економічні функції чоловіка та дружини розвиваються в двох різних сферах. Діяльність чоловіка спрямована назовні, тоді як функції жінок більш інтровертного типу в порівнянні з функціями чоловіків. Чоловік як би «завідує» зовнішні відносинами сім'ї, а жінка – головним чином внутрішніми.

Поділ ролей проявляється також і при вихованні дітей. У корейській сім'ї жінка доглядає за дітьми: миє, одягає, годує. Роль батька – навчити мові і правильному спілкуванню. Батько також відповідає за морально-етичне виховання своїх дітей, як хлопчиків, так і дівчаток, і покликаний забезпечити соціальну стабільність, а відповідальність матері укладається в створенні психологічної (духовної) стабільності [3, с. 29].

Звертаючись до батька, діти повинні були виражатися вишуканими фразами та іменувати його шанобливими назвами. Шанування батька було справою настільки важливою, що, як зазначають дослідники, в патріархальній Кореї чиновники отримували відпустки тільки для того, щоб мати можливість відвідати своїх батьків. Взагалі в Південній Кореї жодна добродіяльність не цінувалася і не шанували в тій мірі, як шанобливість сина або дочки до батька. Осіб, які відзначилися в цьому відношенні, уряд звільняв назавжди від податей, в честь них споруджувалися тріумфальні ворота, їх нагороджували призначенням на видну державну посаду. Тож не дивно, що приклади самопожертви заради батьків складають у корейців не рідкісне явище. Ця система цінностей зберігається у корейського народу і в наші дні [4].

Багато дослідників відзначають, що в Південній Кореї діти до п'яти шести років виховуються досить ліберально. Вважається, що якщо почати дисциплінувати маленьку дитину, це може пошкодити її характер, уповільнити її духовне зростання. Малюка рідко лають і майже ніколи не карають. Дитину просто правильно направляють, не ламаючи при цьому його волю. Найголовніше – прищепити дитині ціннісне ставлення до світу. Не випадково протягом багатьох століть в східних школах всі діти починали свої перші уроки з «Великого вчення», що регламентував норми сімейної і суспільної поведінки. З раннього віку його постулати залишалися в пам'яті і регулювали поведінку в певних ситуаціях

Одним з найдавніших звичаїв, додержуються і сьогодні – це шанобливе ставлення до старших за віком. Як і в багатьох східних культурах, у корейського народу непорушним є повага і шанування старших. Існувала ціла система традиційно сформованих правил поведінки молоді, що виражають шанобливе ставлення до дорослих. Дотримання цих моральних норм виробляло в дітях ввічливість, шанобливість, дисциплінованість і стриманість. Етикет шанування молодшими старших включав в себе наступні усталені норми поведінки: син не міг сидіти в

присутності батька, молодший брат при старшому. Вважалося ознакою невихованості голосно говорити в присутності старших, сперечатися, поводитися зухвало по відношенню до них, будь то родичі або сторонні люди. Дітей привчали до того, що в розмові зі старшим непристойно дивитися йому прямо в обличчя, що голову в знак шанобливості слід нахилити вниз. Подавати, що небудь старшому належало двома руками, або доторкнувшись іншою рукою до зап'ястя подає руки

І в наші дні корейські батьки дуже піклуються про те, щоб їхні діти глибоко поважали і шанували старших в сім'ї. Навіть сісти за стіл раніше дідуся, бабусі, або батька вважається ганебним. Якщо з якої-небудь причини старші члени родини відсутні, перші порції страв відкладаються і залишаються окремо: раптом все-таки прийдуть до столу. Дівчата з дитинства бачать, як мати у відсутності чоловіка першу порцію їжі залишить батьку, покладе йому кращий шматок для того, щоб за давнім повір'ям, удача не відвернулася від глави сім'ї. Абсолютно неприйнятними в корейській сім'ї є конфлікти між старшими і молодшими дітьми [1, с.250].

Отже, ми спробували проаналізувати на яких саме постулатах базується південнокорейські сімейні цінності та їхні традиції в лоні самої родини. Особисто для себе винесла з даного міні-дослідження, що виховання корейського народу орієнтує на розвиток конкретних національно-психологічних якостей і відображає багатогранні традиції і національну психологію. В умовах оновлення всієї сфери суспільного життя великого значення набуває дослідження етнічної спадщини в духовно-моральному вихованні підрастаючого покоління. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває накопичення, збереження і спадкоємність виховних традицій та трансляція наступним поколінням. Також, ще раз переконуюсь в тому, що кожна нація є самобутньою та оригінальною в своєму становленні, розвитку, культурі, національній ментальності. Було цікаво проаналізувати для себе подібності та відмінності двох народів: корейського та українського. І зрозуміти наскільки світ різноманітний та цікавий.

Список використаних джерел:

1. Грицак Ю.П. Характеры народов мира: попытка определения национальных психотипов / Ю.П. Грицак. – Харьков: Экограф, 2000 – 342 с.
2. Лачина Є. В. Традиционные ценности в современной Корее [Електронний ресурс] / Є. В. Лачина. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <https://koryo-saram.ru/traditsionnye-tsennosti-v-sovremennoj-koree/>.
3. Самсонов Д. А. Корейский этикет: опыт этнографического исследования / Д. А. Самсонов. – Санкт-Петербург: Наука, 2013. – 144 с.
4. Цай Є. Н. О традиционном воспитании корейцев / Є. Н. Цай. // Карагандинский государственный университет им. Е.А. Букетова. – 2017.7 с.